

Emlékoszlopot avattak a forradalom áldozatainak emlékére

November 4-én a Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége (Pofosz), az 1956-os Magyar Nemzetország és Érd Megyei Jogú Város Önkormányzata képviselőinek jelenlétében az Ötvenhatosok terén felavatták az 1956-os érdi és Pest megyei áldozatok és meghurcoltak emlékoszlopát, amelyet megáldottak az érdi egyházi méltóságok. Az ünnepségen megjelent és beszédet mondott Rácz József, a Pofosz Pest megyei elnöke és T. Mészáros András, Érd Megyei Jogú Város polgármestere.

A szerző felvétele

Az érdi egyházak képviselőiben az emlékoszlopot megáldotta Erdélyi Takács István református lelkész, Zoltán atya és Labossa Péter evangélikus lelkész

A település első embere ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy az emlékoszlopot tulajdonképpen a politikai foglyok, a hősiesség, a helytállás és a hazaszeretet állította, és amikor az emberek összegyűlnek az emlékoszlopnál, akkor az áldozatok és a meghurcoltak meghívásának tesznek eleget.

Maguk köré gyűjtenek, hogy minden alkalommal figyelmesen tekintsék arra, hogy mi dolgunk is van ebben a világban, ha otthon akarjuk magunkat érezni benne. Ők maguk a példa arra, hogy sohasem hiábavaló a helytállás. Ők maguk a példa arra, hogy a magyarság, a tisztesség és a méltóság ügye mindenhol érvényes, Érdén és Pest megye más településein egyaránt. A szabadság szemléte bennünk él, lakjunk bárhol ebben az országban – fogalmazott a polgármester.

T. Mészáros András utalt arra is, hogy az erőszakot és a brutalitást felmutató szabadság ellenségeivel szemben a magyar szabadság elkötelezettségei hősiességet, méltóságot és az utókor elismerését jelentő helytállást mutatták fel.

Értük áll ez az oszlop, és figyelmeztet mindenkit, aki ránk vagy szabadságunkra tör, hogy nincs helyük köztünk sem Érdén, sem a megyében, és sehol ebben az országban. Mert itt olyan emberek élnek, akik ha kell, építő munkát, ha kell, halált megvető bátorságot szegnek szembe velük – jelentette ki T. Mészáros András.

A polgármester elmondta:

– A szabadság anyakönyvének egy részlete olvasható az emlékművön. Ebben az anyakönyvben nem szerepel, és soha nem is fog szerepelni egyetlen kommunista pribék, besúgó és hazaáruló neve. Ők kiírták magukat közülünk akkor, amikor aljas ösztöneiknek engedve másokat kínoztak, megfosztottak egzisztenciájuktól, vagy öltek.

Rácz József, a Pofosz Pest megyei elnöke az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc áldozatai és meghurcoltjai nevében köszöntö meg az emlékoszlop állítását.

– A magyar forradalom hősei életüket adták a szabadságért és azokért az eszmékért, amelyeket sajnós gyalázatos módon elárultak a rendszerváltást követő években – mondta a Kisfogház hajdani lakója.

Rácz József elmondása szerint több hónapot töltött a Kisfogházban abban az emeleti cellájában, ahonnan hallotta a halálra ítélték búcsúszavait, amit soha nem tud elfeledni.

– A harminchárom cellatársból hárman maradtunk életben – tette hozzá.

A Pofosz Pest megyei elnöke kijelentette: az elkövetett bűnökre nincs megbocsátás.

– Bajtársaim Magyarországról haltak meg, és most újból elérkezett az a pillanat, amikor megint a szakadékok szélén állunk, és

szégyenszemre ugyanazok vezetik az országot, akik akkor is csődbe vitték Magyarországot, és kegyetlenül gyilkoltak. Újra feléledt '56 eszméje, de ismét kijelentjük, hogy nem kérünk abból, amit húsz éve csinálnak az elvtársak – közölte a Pofosz Pest megyei elnöke.

Rácz József arról is beszélt: hibásak vagyunk, mert visszavastagítottuk ezt a kártékony kormányt.

– Amikor eljön az ideje, szavazzanak a jobboldalra, mert rajtunk múlik az életünk és az ország sorsa. Nem szabad még egyszer azokra szavazni, akik tönkretették az országot. Nem lehet közömbös senki, állást kell foglalni, mert a jövőnkrol van szó – tette hozzá Rácz József.

Az emlékoszlopot Rácz József, a Pofosz Pest megyei elnöke és vitéz lovag Máriási György vezérőrnagy, Budapest nemzetőrparancsnoka avatta fel. Az emlékművet Szilasi László érdi kőfaragómester és Domonkos Béla érdi szobrászművész készítette. Az Érdén tevékenykedő egyházak képviselőiben az emlékoszlopot megáldotta Erdélyi Takács István református lelkész, Zoltán atya és Labossa Péter evangélikus lelkész.

Az ünnepség végén T. Mészáros András polgármester és Segesdi János alpolgármester elhelyezte az emlékezés koszorúját az emlékosz-

lopnál, azt követően pedig koszorúzott Rácz József, a Pofosz Pest megyei elnöke és Tóth Tamás, a Pofosz Érd és Körzete Szervezet elnöke, vitéz lovag Máriási György Mihály vezérőrnagy, a Budapesti Nemzetország parancsnoka és vitéz lovag Varga Ferenc Gábor vezérőrnagy, az Érd és Városkörzete alegység parancsnoka, az 1945 és 1956 közötti Magyar Politikai Elítéltek Közössége nevében pedig Sárosi Gyula volt 1949-es elítélt, 1956-os nemzetőr, András Gyula '56-os elítélt, nemzetőr és Matolcsi András nemzetőr százados helyezte el az emlékezés koszorúját.

Papp János

Ezt az orvosi kifejezést ezúttal nem humán vonatkozásban használom itt. Igaz, nagyon is sok köze van az emberhez, és persze Érd lakóihoz, akik közül reggelenként, naponta sok ezren vonatra szállunk. Munka végeztével, vagy ügyeink elintézése után haza is kívánunk térni, mégpedig vonattal, ahogyan szoktuk. Aki gépkocsival jár munkába, itt már abba is hagyja az olvasást, mert úgy érzi és gondolja, hogy ez az írás, számára érdektelen. Ne tegye, mivel úgy ítélem, ez a „helyzet” reá is kihat, vagy kihatással lehet.

A jobb megértés kedvéért, Petőfi Sándor Vasúton című verse jut eszembe, annak is biztatásnak beillő sorai: „Száz vasutat, ezeret! / Csináljatok, csináljatok! / Hadd fussák be a világot, / Mint a testet az erek. / Ezek a föld erei, / Bennök árad a műveltség, / Ezek által ömlenek szét / Az életnek nedvei...” Nos, ezek az erek kaptak napjainkban görcsöt. A főúttör és a hajszálerek egyaránt. Mi, vasúton közlekedők szinte naponta észleljük ezt a már-már benuulásra járó érgörcsöt. Mert bizony, a vasúti sínektől kezdve a szerelvényeken át az áramszedőkig, majd a vasutas dolgozókig bezárólag görcsbe rándult ez a hatalmas szervezet. És elszomorodik a XXI. század embere, ha tudja, hogy e verssorokat Petőfi 1847 decemberében vetette papírra, ami régen volt. A mai vasutas vezérkar tagjai közül, ha olvasták is annak idején ezt a verset, most széttájják karjukat s egyszerre mondják: „Nincs pénz, ezért el kell bocsátanunk legalább három-

A szerkesztő jegyzete Hasznot hozó forintok

Alaptétel, hogy aminek értéke van, annak ára is van, ráadásul a kettőt gyakran arányba is állítják egymással, mondván, hogy ami értékesebb, annak nagyobb az ára. Ezt a tételt egyaránt bizonyítják a „kis”, azaz otthoni, kisvállalkozói, vagy a „nagy”, a városi, vagy az országos gazdaságból vett példák. Így születnek a költségvetések, kicsik is meg nagyok is – és ezért pezsdül fel a vita, ha bármelyik szinten szóba kerül a „mi mennyibe kerül?” kérdése. Meg az a kérdés is, hogy megér-e annyit, amennyibe kerül. Néha ez egyszerűen kiszámítható: jelent-e megtakarítást a családi autó, hoz-e hasznot a vállalkozónak az új munkagép – „feljebb” már nehezebb a számolás. Az újonnan épített, jó minőségű út haszna például nem az út építójénél, hanem az autósnál jelenik meg, hiszen gyorsabban tud menni, és nem rongálja kátyúk a futóművét. Még bonyolultabb, még összetettebb a helyzet, ha nemcsak az anyagi, hanem az úgynevezett humán szférában gondolkozunk. Ha azt próbáljuk végiggondolni, hogy hol, mikor térül meg a befektetés óvodabővítésből, iskolakorszerűsítésből.

Egy kulturális fesztivál, egy utcabál, egy rangos színházi előadás, esetleg egy országos sikereket elérő sportegyesület megtermeli-e a ráfordított anyagiakat? Vagy egy orvosi rendelőintézet-korszerűsítés „visszahozza-e” a befektetett pénzt? Tekinthetjük-e ablakon kidobott összegnek az egészségügyre, kultúrára, művelődésre fordított forintosokat, és minősíthetjük-e felelőtlen eladósításnak az ilyen célra fordított hiteleket?

Manapság könnyen kaphatunk mindezekre a kérdésekre olyasmilyen választ, mint amelyet a viccbeli cimbalmos kapott a primástól, amikor az esti

bevételeiből kérte a részét, mondván, hogy az neki miért nem jár. Az indoklás így hangzott: jár, hogyne járna, csak nem jut. A felsoroltakkal kapcsolatban is a döntéshozók hasonló indokokat hoznak fel: szép dolog a kultúra, fontos az egészségügy, de most válság van, nem jut rá pénz, ezért inkább csökkenteni kell az ilyesmire fordított „improduktív” összegeket.

Ebben a napjainkban divatos, államigazgatási szervektől némely önkormányzati hangadóig sokféle hallható érvelésben legalább két nagy tévedés van. Tévedés, igen, de csak ha jóindulatúan, jóhiszeműen vizsgáljuk az ellenvetést, és nem veszünk észre mögötte politikai fondorlatot vagy rövid távú harácsolási hajlamot, csupán szakmai hozzáértékelést. Az egyik: művelt, képzett, kulturált, és persze egészséges ember tud a gazdaság fejlesztésében is értéket teremteni közreműködni, ha úgy tetszik: hasznot hajtani. Ezt illő lenne észrevenni, még ha egy városi musical-est, egy Kossuth-díjas írók által tartott iskolai irodalomóra, vagy egy pár száz embernek örömet szerző kézilabda-győzelem forintokban mérhető haszna azonnali bevételként nem is jelentkezik.

A megszorító elméletek másik nagy tévedése az, hogy a humánszféra által felerősített állampolgár nemcsak értékes munkát kap és jobban él – csökkentve az immár tíz százalékos feletti munkanélküli-állományt –, hanem egyúttal adófizetővé is válik, tehát növeli az állam bevételeit.

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Vagy az a baj, hogy ezek a bevételek már egy következő választási ciklusban jelennének meg?

Pintér Béla és barátai Érdén

A hit kifejezése zenével

Az Érd-Parkvárosi Baptista Gyülekezet, az Érd-Parkvárosi Református Gyülekezet, az Érdligeti Biblia Közösség és a Családepítő Egyesület a Szepes Gyula Művelődési Központban november 22-én 17 órakor kezdődő „Gospel – valódi gyöngyszemek füllel és lélekkel” című zenés rendezvényre invitálja az érdeklődőket. A műsorban Pintér Béla és barátai lépnek fel.

Pintér Béla színész, drámaíró, rendező, koreográfus, zenész. Az Arvisura Színház egykori tagja 2000-ben megkapta a Kritikusok díját és

a legkiemelkedőbb fiatal rendezőknek járó Üstökös-díjat is. Egy évtizede leginkább az általa 1998-ban létrehozott „Pintér Béla és Társulata” számára ír és rendez darabokat. Színházát ma az egyik legjelentősebb és legleleményesebb alkotóműhelyként tartják számon. A hazai és külföldi sikereket rendre begyűjtő színházcsináló és barátai előadásában a keresztény vallásos hitet kifejező gospel zenei stílussal találkozhatnak majd az érdeklődők Érd kulturális centrumában. A minden korosztályt megszólító gospel lényege vallásosságá-

ban, Jézus és Isten tiszteletében rejlik, valahogy úgy, ahogy azt Reményik Sándor 1933-ban írta: „A világ Isten-szötte szőnyeg / Mi csak visszaját látjuk itt / És néha – legszebb percekben / A színéből is – valamit.”

A különleges zenei élményre a megnyugvásra vágyók, a különleges kifejezési mód iránt érdeklődők jegyet elővételben a helyszínen vásárolhatnak. További információt Főris Gyula Zsoltól kaphatnak a 20/886-20-62-es telefonszámon.

Vizsy Ferenc István

Bíró András